Predložene uštede od 1,5 milijardi kuna nisu dostatne. Od hrvatskih se vlasti zahtjevaju dodatne uštede ili povećanje poreza, što je glede veličine deficita isto, za 1,3 milijarde kuna. Tako je domaća zadaća hrvatske vlade ocijenjena nedovoljnom ocijenom. Već danas je Vlada povećala trošarine, koje za neke državne dužnosnike nisu porez (sic!), koje bi trebale osigurati potrebna sredstva. Na žalost u Lijepoj našoj sve po starom dobrom običaju – „drži vodu dok majstori odu“.

Deficit ili negativna štednja stalno je obilježje hrvatskog proračuna. Proračun kao i njegov deficit jasno pokazuju kako država funkcionira u bitno mekšem budžetskom ograničenju u odnosu na gospodarstvo i stanovništvo. Da je tome tako vidi se po rastućim plasmanima hrvatskih banaka upravo državi, dok se krediti sektoru gospodarstva i stanovništva smanjuju. Da se krediti smanjuju jasno je ekonomistima jer tvrdoglava depresija smanjuje kreditno tržište na kojem se dodatno povećavaju rizici – čitaj kamatne stope. Guverner HNB-a nas je ovih dana putem javne televezije o tome precizno obavijestio. Višak likvidnosti od desetak milijardi kuna kod poslovnih banaka vjerojatno će biti upotrebljen kako bi se dodatno smanjila zaduženost domaćih banaka prema inozemstvu, bankama majkama, što će dodatno smanjiti devizne pričuve. Jasno, to neće brinuti vlast jer je ona usmjerena samo na kozmetičke popravke koliko je to moguće. Na žalost svih nas mogućnosti koje stoje na raspolaganju hrvatskoj vlasti svakim su Â danom sve manje.

Tako se proračunksi deficit i dodatne restrikcije koje su nam nametnute, nisu naš izbor (sic!), ne razmatraju u svijetlu ekonomske politike, bolje rečeno ograničenja koja onae nužno povećavaju, već se pokušava umiriti javnost kako se čini sve što je moguće i da, stoga, vladajući zaslužju dodatno povjerenje. Da budem sasvim jasan. Nije jednostavno voditi učinkovitu ekonomsku politiku u današnjem trenutku. Međutim, treba biti svjestan da je danas gore nego što je bilo jučer, a sutra će biti gore nego što je to danas. Drugim riječima, odugovlačenja s promjenama koja svjedočimo ne mogu ići u nedogled. Preciznije rečeno ukoliko ne pristupimo sustavno i programirano promjenama one će se same od sebe pokrenuti. U tim i takvim uvjetima broj stupnjeva slobodoe će se dodatno samnjiti, a rezultati, malo je reći, mogu biti vrlo neizvjesni.

Ovo nikako ne znači da zagovaram oporbu. Ovo svakako znači da valja odmah i sada pokrenuti promjene i tako jasno poručiti hvratskoj javnosti da postojeća vlast može i želi promjene kako bi pokrenula gospodarstvo i otvorila nove perspektive hrvatskim građanima. Status quo ne donosi ništa dobro kako onima na vlasti, ukoliko ponovno dobiju povjerenje, tako i oporbi koja bi ju mogla zamjeniti.

Sve u svemu turobno sivilo nikako da napusti Lijepu našu, pa ona postaje svakim danom sve

turobnija čiji će građani sve češće kretati „trbuhom za kruhom“. Ponovno se pozivam na Aleksandra Makedonskog koji nije razvezivao gordijski čvor – on ga je naprosto presjekao. Gospodo političari počnite razmišljati dugoročno, državnički, kako bi opravdali povjerenje hrvatskih građana.